

Het boek Daniël - Nummer negentig

Het ontrafelen van het dagelijkse: een historisch onderzoek van controversen en tegenstrijdigheden

Jeff Pippenger
2024-02-23

Als u nauwlettend naar de laatste passage in het vorige artikel hebt gekeken, dan hebt u de oorspronkelijke bron van de passage gezien die te vinden is in het boek *Early Writings*, waarvan A. G. Daniells beweert dat hij die had meegenomen naar zijn onderhoud over “het dagelijks” met Zuster White in 1910. Degenen die eraan werkten de “leugen” te vestigen dat “het dagelijks” de heiligdomsdienst van Christus voorstelt, moesten Zuster Whites rechtstreekse en duidelijke bekrachtiging van de juiste zienswijze, zoals die werd verkondigd door hen die de roep van het uur van het oordeel brachten, ondermijnen. De “leugen” die zij verzonnen, was dat de enige waarschuwing waarover Zuster White specifiek was, de waarschuwing tegen tijdzetting was. Dat is wat Arthur White in zijn biografie tracht te onderbouwen, en het is wat zijn vader, de zoon van Ellen White, en Daniells met het verzonnen onderhoud probeerden te bewijzen.

Zoals reeds is opgemerkt, bestaat er geen verslag van enig onderhoud tussen Zuster White en Daniells over het onderwerp van „het dagelijkse”. Het vermeende onderhoud werd in 1931 naar voren gebracht. Indien Zuster White tijdens een onderhoud in 1910 Daniells’ afgefallen opvatting van „het dagelijkse” had onderschreven, waarom zou hij dan, iemand van wie Zuster White aangaf dat hij ijverig was om zijn opvatting te bevorderen, eenentwintig jaar lang zwijgen over haar instemming? Het was geen onderhoud; het was een verzinsel.

De uitvinding van het interview was erop gericht de context van haar uitspraak over „het dagelijkse” zo voor te stellen alsof dit slechts bijkomstig was aan haar waarschuwing tegen tijdsbepaling, en Arthur White heeft zijn vingerafdrukken op die leugen achtergelaten in de wijze waarop hij de geschiedenis van 1931 heeft gepresenteerd. Als christen had hij eenvoudigweg de geschiedenis behoren weer te geven en het historische revisionisme buiten beschouwing te laten. Wij besloten het vorige artikel met de passage uit 1850, waarvan de passage in *Early Writings* is afgeleid. De verklaring verscheen voor het eerst in 1850 in de *Review*, en vervolgens opnieuw in het boek *Experience and Views*. De derde maal dat zij verschijnt, is in het boek *Early Writings*, maar in haar ontwikkeling tot het boek *Early Writings* hebben zich bepaalde veranderingen voorgedaan. Toch zouden wij niet zeggen dat vele van de geschriften van de Geest der Profetie zijn veranderd, zoals sommigen beweren in hun poging haar werk in diskrediet te brengen.

“De Heer toonde mij dat de kaart van 1843 door zijn hand werd geleid, en dat geen enkel deel ervan veranderd mocht worden; dat de cijfers waren zoals Hij ze hebben wilde. Dat zijn hand erover was en een vergissing in sommige van de cijfers verborg, zodat niemand die kon zien, totdat zijn hand werd weggenomen.

“Toen zag ik met betrekking tot het ‘Dagelijksche’, dat het woord ‘offer’ door menselijke wijsheid is toegevoegd en niet tot de tekst behoort; en dat de Heere hun die het roepen van het uur des oordeels verkondigden, het juiste inzicht daarin heeft gegeven. Toen er eenheid bestond, vóór 1844, waren bijna allen verenigd in de juiste opvatting van het ‘Dagelijksche’; maar sinds 1844 zijn in de verwarring andere zienswijzen aangenomen, en duisternis en verwarring zijn daarop gevolgd.” Review and Herald, 1 november 1850.

Deze passage stond oorspronkelijk in de publicatie getiteld The Present Truth uit 1849, maar werd in november 1850 afgedrukt in de Review and Herald. In het oorspronkelijke manuscript verklaart Zuster White rechtstreeks dat zij verscheidene dingen opschrijft die de Heere haar onlangs had getoond, en wanneer u het gehele artikel leest, zult u zien dat daarin vele onderwerpen worden behandeld. Er zijn ongeveer twintig verschillende onderwerpen die haar werden getoond. Het punt is dat in het oorspronkelijke artikel het onderwerp van „het dagelijkse” en het onderwerp van „tijdsbepaling” twee verschillende openbaringen waren van dingen die haar werden getoond.

In het oorspronkelijke manuscript werden zij in verschillende alinea’s aangeduid. Toen de passage opnieuw werd afgedrukt in Experience and Views, voegden de redacteuren de alinea waarin Zuster White de pioniersopvatting van „het dagelijks” handhaaft, samen met de daaropvolgende alinea die waarschuwt tegen tijdsbepaling. Terwijl u het origineel leest, dient u erop te letten dat op sommige onderwerpen nadruk wordt gelegd door middel van hoofdletters. In de alinea waarin zij de pioniersopvatting van „het dagelijks” onderschrijft, schrijft zij het woord Daily met een hoofdletter, en in de volgende alinea schrijft zij het woord Time met een hoofdletter, waarmee zij een rechtstreeks onderscheid aanduidt tussen de twee onderwerpen die haar werden getoond.

„Geliefde broeders en zusters,

„Ik wens u een korte schets te geven van hetgeen de Heere mij onlangs in een visioen heeft getoond. Mij werd de lieflijkheid van Jezus getoond, en de liefde die de engelen voor elkander hebben. De engel zeide: Kunt gij hun liefde niet aanschouwen?—volgt haar na. Zo moeten ook Gods volk elkander liefhebben. Laat liever de blaam op uzelf vallen dan op een broeder. Ik zag dat de boodschap: ‘verkoopt hetgeen gij hebt en geeft aalmoezen’ door sommigen niet in haar helder licht was gegeven; dat het ware doel van de woorden van onze Heiland niet duidelijk was voorgesteld. Ik zag dat het doel van het verkopen niet was om te geven aan hen die in staat zijn te arbeiden en in hun eigen onderhoud te voorzien, maar om de waarheid te verbreiden. Het is zonde hen die kunnen arbeiden in ledigheid te onderhouden en te begunstigen. Sommigen zijn ijverig geweest om alle samenkomsten bij te wonen; niet om God te verheerlijken, maar om de ‘broden en de vissen.’ Zulken zouden veel beter thuis kunnen zijn, werkende met hun handen aan ‘hetgeen goed is,’ om in de behoeften van hun gezinnen te voorzien en iets te hebben om te geven tot ondersteuning van de dierbare zaak der tegenwoordige waarheid.

“Sommigen, zo zag ik, hadden gedwaald door te bidden dat de zieken genezen zouden worden in tegenwoordigheid van ongelovigen. Indien iemand onder ons ziek is en de oudsten van de gemeente roept om over hem te bidden, overeenkomstig Jakobus 5:14, 15, dan behoren wij het voorbeeld van Jezus te volgen. Hij zond de ongelovigen de kamer uit en genas daarna de zieke;

zo behoren ook wij ernaar te streven afgescheiden te zijn van het ongeloof van hen die geen geloof hebben, wanneer wij bidden voor de zieken in ons midden.

„Toen werd mijn aandacht teruggeleid naar de tijd waarin Jezus Zijn discipelen afzonderde, in een bovenzaal, en eerst hun voeten waste, en hun daarna te eten gaf van het gebroken brood, als zinnebeeld van Zijn gebroken lichaam, en van het sap van de wijnstok als zinnebeeld van Zijn vergoten bloed. Ik zag dat allen hierin met begrip te werk behoren te gaan en het voorbeeld van Jezus in deze dingen behoren te volgen, en dat zij, wanneer zij deze instellingen onderhouden, zich zoveel mogelijk van ongelovigen behoren af te zonderen.

“Toen werd mij getoond dat de zeven laatste plagen zullen worden uitgestort nadat Jezus het Heiligdom heeft verlaten. De engel zei—Het is de toorn van God en van het Lam die de vernietiging of dood van de goddelozen veroorzaakt. Bij de stem van God zullen de heiligen machtig en geducht zijn als een leger met banieren; maar zij zullen dan het geschreven oordeel niet voltrekken. De voltrekking van het oordeel zal plaatsvinden aan het einde van de 1000 jaar.

“Nadat de heiligen tot onsterfelijkheid zijn veranderd, en tezamen zijn opgenomen, en hun harpen, kronen, enz. hebben ontvangen, en de Heilige Stad zijn binnengegaan, zetten Jezus en de heiligen zich ten oordeel. De boeken worden geopend, het boek des levens en het boek des doods; het boek des levens bevat de goede daden van de heiligen, en het boek des doods bevat de boze daden van de goddelozen. Deze boeken werden vergeleken met het Wetboek, de Bijbel, en overeenkomstig dat werden zij geoordeeld. De heiligen vellen in eenheid met Jezus hun oordeel over de goddeloze doden. Ziet! zei de engel, de heiligen zitten in het oordeel, in eenheid met Jezus, en meten aan ieder van de goddelozen toe naar de daden die in het lichaam gedaan zijn, en bij hun namen wordt aangetekend wat zij moeten ontvangen bij de voltrekking van het oordeel. Dit, zag ik, was het werk van de heiligen met Jezus, in de Heilige Stad voordat zij in de loop van de 1000 jaren neerdaalt naar de aarde. Dan, aan het einde van de 1000 jaren, verlaten Jezus en de engelen en al de heiligen met Hem de Heilige Stad, en terwijl Hij met hen neerdaalt naar de aarde, worden de goddeloze doden opgewekt, en dan zullen juist de mannen die ‘Hem doorstoken hebben’, wanneer zij opgewekt zijn, Hem van verre zien in al Zijn heerlijkheid, met de engelen en de heiligen bij Hem, en zij zullen over Hem weeklagen. Zij zullen de afdrukken van de nagelen in Zijn handen en in Zijn voeten zien, en waar zij de speer in Zijn zijde hebben gestoken. De afdrukken van de nagelen en van de speer zullen dan Zijn heerlijkheid zijn. Het is aan het einde van de 1000 jaren dat Jezus op de Olijfberg staat, en de berg splijt middendoor, en hij wordt tot een machtige vlakte, en degenen die in die tijd vluchten zijn de goddelozen die zojuist zijn opgewekt. Dan daalt de Heilige Stad neer en vestigt zich op de vlakte.”

“Toen vervulde Satan de goddelozen, die waren opgewekt, met zijn geest. Hij vleide hen met de gedachte dat het leger in de Stad klein was en dat zijn leger groot was, en dat zij de heiligen konden overwinnen en de Stad innemen. Terwijl Satan zijn leger verzamelde, waren de heiligen in de Stad en aanschouwden zij de schoonheid en heerlijkheid van het Paradijs Gods. Jezus stond aan hun hoofd en leidde hen. Plotseling was de liefelijke Heiland uit ons midden verdwenen; maar weldra hoorden wij zijn liefelijke stem, zeggende: ‘Komt, gij gezegenden

van Mijn Vader, beërft het koninkrijk dat voor u bereid is van de grondlegging der wereld af.' Wij verzamelden ons om Jezus heen, en juist toen Hij de poorten van de Stad sloot, werd de vloek over de goddelozen uitgesproken. De poorten werden gesloten. Toen gebruikten de heiligen hun vleugels en stegen op naar de top van de muur van de Stad. Jezus was ook bij hen; zijn kroon zag er schitterend en heerlijk uit. Het was een kroon binnen een kroon, zeven in getal. De kronen van de heiligen waren van het zuiverste goud, versierd met sterren. Hun gezichten straalden van heerlijkheid, want zij waren het uitgedrukte beeld van Jezus; en toen zij oprezen en zich allen tezamen naar de top van de Stad bewogen, was ik verrukt bij het aanschouwen van dit tafereel.

„Toen zagen de goddelozen wat zij hadden verloren; en vuur werd door God op hen geademd en verteerde hen. Dit was de voltrekking van het oordeel. De goddelozen ontvingen toen overeenkomstig hetgeen de heiligen in eenheid met Jezus hun gedurende de 1000 jaren hadden toegemeten. Datzelfde vuur van God dat de goddelozen verteerde, louterde de gehele aarde. De gebroken, ruwe bergen versmolten in gloeiende hitte, ook de dampkring, en al het stoppel werd verteerd. Toen lag onze erfenis vóór ons open, heerlijk en schoon, en wij beërfdten de gehele aarde, vernieuwd. Wij riepen allen met luide stem: Glorie, Halleluja.”

„Ik zag ook dat de herders te rade behoren te gaan met hen in wie zij reden hebben vertrouwen te stellen, met hen die in al de boodschappen hebben gestaan en vast zijn in al de tegenwoordige waarheid, voordat zij enig nieuw belangrijk punt bepleiten waarvan zij menen dat de Bijbel het ondersteunt. Dan zullen de herders volkomen verenigd zijn, en de eenheid van de herders zal door de gemeente worden gevoeld. Ik zag dat zulk een handelwijze ongelukkige verdeeldheden zou voorkomen, en dan zou er geen gevaar zijn dat de kostbare kudde verdeeld en de schapen verstrooid zouden worden, zonder een herder.”

„23 september toonde de Heer mij dat Hij voor de tweede maal zijn hand had uitgestrekt om het overblijfsel van zijn volk te herstellen, en dat de inspanningen in deze tijd van verzameling verdubbeld moesten worden. In de tijd van verstrooiing werd Israël geslagen en verscheurd; maar nu, in de tijd van verzameling, zal God zijn volk genezen en verbinden. In de verstrooiing hadden de inspanningen die werden gedaan om de waarheid te verbreiden slechts weinig uitwerking, brachten zij weinig of niets tot stand; maar in de verzameling, wanneer God zijn hand heeft uitgestrekt om zijn volk te verzamelen, zullen de inspanningen om de waarheid te verbreiden hun beoogde uitwerking hebben. Allen behoren eendrachtig en ijverig te zijn in het werk. Ik zag dat het een schande was wanneer iemand naar de verstrooiing verwees voor voorbeelden die ons nu, in de verzameling, zouden moeten leiden; want indien God nu niet meer voor ons doet dan Hij toen deed, zal Israël nooit verzameld worden. Het is even noodzakelijk dat de waarheid in een blad wordt gepubliceerd, als dat zij wordt gepredikt.

„De Heere toonde mij dat de kaart van 1843 door Zijn hand was geleid, en dat geen enkel deel ervan veranderd mocht worden; dat de cijfers waren zoals Hij ze hebben wilde. Dat Zijn hand over een vergissing in enkele van de cijfers was, en die verborg, zodat niemand haar kon zien, totdat Zijn hand werd weggenomen.

„Toen zag ik met betrekking tot het 'Dagelijksche', dat het woord 'offer' door menselijke wijsheid is toegevoegd en niet tot de tekst behoort; en dat de Heere hun die het

oordeeltijdsgeroep brachten, daarvan het juiste inzicht heeft gegeven. Toen er eenheid bestond, vóór 1844, waren bijna allen verenigd in de juiste opvatting van het ‘Dagelijksche’; maar sinds 1844 zijn in de verwarring andere opvattingen aangenomen, en duisternis en verwarring zijn gevolgd.

„De Heer toonde mij dat Tijd sinds 1844 geen beproeving is geweest, en dat tijd nooit meer een beproeving zal zijn.“

“Toen werd mijn aandacht gevestigd op sommigen die verkeren in de grote dwaling dat de heiligen nog naar het oude Jeruzalem moeten gaan, enz., vóór de Heer komt. Een zodanige opvatting is erop berekend de geest en de belangstelling af te trekken van het tegenwoordige werk van God onder de boodschap van de derde engel; want als wij naar Jeruzalem moeten gaan, dan zullen onze gedachten zich daar vanzelf op richten, en zullen onze middelen aan andere doeleinden worden onttrokken om de heiligen naar Jeruzalem te brengen. Ik zag dat de reden waarom zij werden overgelaten om in deze grote dwaling te vervallen, hierin gelegen is dat zij hun dwalingen, waarin zij reeds een aantal jaren verkeerden, niet hebben beleden en verlaten.” Review and Herald, 1 november 1850.

De passage begint met de woorden: „Ik wens u een korte schets te geven van wat de Heere mij onlangs in een visioen heeft getoond.” Er werden verscheidene onderwerpen voorgesteld, en zij voegde de alinea die „het dagelijkse” behandelde niet samen met de volgende alinea. Dat werd later gedaan door redacteuren die de passage opnamen in Experience and Views, en vervolgens in Early Writings. In Experience and Views lieten de redacteuren de eerste acht alinea’s weg en voegden zij de alinea’s samen die handelden over wat haar was getoond met betrekking tot „het dagelijkse” en het vaststellen van tijden. Experience and Views werd gepubliceerd in 1851, en vervolgens werd Early Writings gepubliceerd in 1882.

Early Writings bestond in wezen uit dezelfde vier alinea’s die in Experience and Views waren verschenen, maar met één belangrijke uitzondering. In Experience and Views werd de alinea van één zin die over tijdsbepaling handelde, samengevoegd met de voorafgaande alinea die over „het dagelijks” handelde. Vervolgens werd de alinea opgenomen die oorspronkelijk volgde op de alinea over tijdsbepaling. In Early Writings werd een alinea, afkomstig uit een andere passage in Experience and Views, geplaatst tussen de alinea die nu zowel „het dagelijks” als tijdsbepaling behandelt, en die oorspronkelijk werd gevolgd door een alinea waarin werd aangegeven waarom het verkeerd was pelgrimstochten naar het oude Jeruzalem te maken.

De alinea die van een andere pagina van Experience and Views was verwijderd en vervolgens in de passage van Early Writings werd ingevoegd, droeg slechts verder bij aan de verwarring over „het dagelijkse” die sinds 1844 was ontstaan. De alinea maakte geen deel uit van Zuster Whites oorspronkelijke relaas van haar visioen.

„De Heer heeft mij getoond dat de boodschap van de derde engel moet uitgaan en aan de verstrooide kinderen van de Heer moet worden verkondigd, en dat zij niet aan tijd moet worden opgehangen; want tijd zal nooit meer een beproeving zijn. Ik zag dat sommigen in een valse opwindning geraakten, voortkomend uit het prediken van tijd; dat de boodschap van de derde engel sterker was dan tijd ooit kan zijn. Ik zag dat deze boodschap op haar eigen

fundament kan staan, en dat zij geen tijd nodig heeft om haar te versterken, en dat zij in machtige kracht zal uitgaan, haar werk zal doen, en in gerechtigheid zal worden verkort.” Experience and Views, 48.

De alinea van bladzijde achtenveertig van Experience and Views werd ingevoegd na de alinea in Early Writings, die was ontstaan door het samenvoegen van twee verschillende alinea's, en zij legde een nadruk op tijdsbepaling die in het oorspronkelijke relaas niet aanwezig was.

In 1931 verzonnen de oude mannen die het volk van Jeruzalem bestuurden een verhaal waarin werd beweerd dat Daniells in 1910 Zuster White had geïnterviewd; en in het getuigenis dat Daniells gaf, verwijst hij naar de kaart van 1843 en zegt hij dat hij, terwijl hij Zuster White interviewde, wees op het niet-bestaande heiligdom op de kaart. Naar men veronderstelt had hij het boek Early Writings bij zich, en toen hij haar vroeg wat zij bedoelde, kon hij op grond van haar antwoorden slechts concluderen dat de passage in Early Writings die de pioniersopvatting van „het gedurige” onderschrijft, in werkelijkheid een waarschuwing tegen tijdsbepaling was. Eenentwintig jaar na het verzonnen interview en zestien jaar na de dood van de personen die zogenaamd waren geïnterviewd, plaatst Daniells het getuigenis in de geschiedenis van de derde generatie.

F. C. Gilbert was een Hebreeuws geleerde en hij ondersteunde de juiste opvatting van het „dagelijks” als heidendom niet eenvoudigweg omdat de pioniers en Ellen White zeiden dat dit zo was. Hij verdedigde die opvatting op grond van een begrip van de Hebreeuwse tekst die de profeet Daniël had gebruikt. In die periode was hij de vooraanstaande adventistische Hebreeuwse geleerde. Terwijl de controverse over „het dagelijks”, die Daniells en Prescott bevorderden, bleef toenemen, was Gilbert een van de vooraanstaande geleerden die de pionierspositie verdedigden. Hij had op 8 juni 1910 een onderhoud met Ellen White, en later legde hij vast wat hij en zuster White hadden besproken. Het getuigenis van Daniells is volkomen in tegenspraak met dat van F. C. Gilbert.

In deel twintig, bladzijden zeventien tot en met tweeëntwintig, van Manuscript Releases behandelt zuster White de positie van Daniells en Prescott inzake het „dagelijks”. De uitdrukkingen die u aantreft in F. C. Gilberts verslag van zijn onderhoud met Ellen White zijn vrijwel identiek aan hetgeen zuster White zelf verklaarde in de passage uit Manuscript Releases. Daarom bestond er gedurende vele jaren, vóórdat Manuscript Releases werd gepubliceerd en vrijgegeven, geen concrete geïnspireerde getuigenis om Daniells' bewering over de inhoud van het onderhoud dat hij naar eigen zeggen met zuster White had gehad, te weerleggen of te staven. Nog belangrijker is dat er geen geïnspireerde bekrachtiging was voor zijn gebrekkige opvatting van het „dagelijks”. En nog belangrijker: nu Manuscript Releases beschikbaar is, is er nog steeds geen geïnspireerde bekrachtiging voor zijn gebrekkige opvatting van „het dagelijks”!

En toch wordt het Laodiceïsche adventisme heden ten dage geleerd dat Zuster White geen standpunt heeft over „het gedurig offer”, behalve dat het geen „toetsvraag” is en dat wij „over dit onderwerp moeten zwijgen”. Vandaag is er iets omgekeerd, en wat omgekeerd is, is dat de ware opvatting van „het gedurig offer” nu de minderheidsopvatting onder Gods volk is. In 1910 was de minderheidsopvatting de zienswijze van Conradi, die door Daniells en Prescott werd doorgedrukt, en de meerderheidsopvatting was het standpunt van de pioniers.

Hier volgt de verklaring van F. C. Gilbert over zijn onderhoud met zuster White, die vergeleken dient te worden met Manuscript Releases, dat in zijn geheel is opgenomen in het eenentachtigste artikel van deze reeks The Book of Daniel.

„Daniells en Prescott ... wilden de oudere broeders in de zaak geen enkele gelegenheid geven iets te zeggen. ... Daniells was hier om mij te spreken, en ik wilde hem niet zien. ... Ik wilde hem over niets iets te zeggen hebben. Wat het ‘dagelijks’ betreft, dat zij trachten op te werken, daarin steekt niets. ... Toen ik in Washington was, scheen het alsof er iets was dat hun denken geheel omsloot, en ik scheen hen niet te kunnen bereiken. Met dit onderwerp van het ‘dagelijks’ hebben wij niets van doen ... Ik wist dat zij tegen mijn boodschap zouden werken, en dan zou het volk menen dat er niets in mijn boodschap was. Ik heb hem geschreven en hem gezegd dat hij zich betoonde ongeschikt te zijn om president van de General Conference te zijn ... niet de man om het presidentschap te behouden.“

„Indien deze boodschap aangaande het ‘dagelijkse’ een toetsende boodschap was, zou de Heer mij dit hebben getoond. Deze mensen zien in deze zaak het einde niet vanaf het begin.... Ik weiger volstrekt een van hen te ontmoeten die bij dit werk betrokken zijn.“

“Het licht dat mij van God werd gegeven, is dat Broeder Daniells lang genoeg in het presidentschap heeft gestaan.... en mij werd gezegd geen verder gesprek met hem te voeren over enig van deze zaken. Ik zou Daniells hierover niet opzoeken, en ik zou geen woord met hem spreken. Men drong er bij mij op aan hem een onderhoud toe te staan, maar ik wilde niet.... Mij werd gezegd ons volk te waarschuwen niets te maken te hebben met deze zaak die zij onderwijzen.... Het was mij door de Heere verboden ernaar te luisteren. Ik heb mij aldus uitgelaten dat ik er niet het geringste vertrouwen in heb.... Deze hele zaak die zij doen, is een list van de duivel.” Verslag van F. C. Gilbert van een onderhoud dat Ellen White hem gaf op 8 juni 1910.

Wij zullen dit onderwerp in het volgende artikel voortzetten.

“Hij die onder de oppervlakte ziet, die de harten van alle mensen doorgrondt, zegt van hen die groot licht hebben ontvangen: ‘Zij zijn niet bedroefd en ontzet vanwege hun zedelijke en geestelijke toestand.’ ‘Ja, zij hebben hun eigen wegen verkozen, en hun ziel schept behagen in hun gruwelen. Daarom zal Ik ook hun verleidingen verkiezen, en hun vresen over hen brengen; omdat niemand antwoordde, toen Ik riep; zij niet hoorden, toen Ik sprak; maar deden wat kwaad was in Mijn ogen, en verkozen hetgeen waaraan Ik geen behagen had.’ ‘God zal hun zenden een krachtige dwaling, dat zij de leugen zouden geloven,’ omdat zij ‘de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden,’ ‘maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.’ Jesaja 66:3, 4; 2 Thessalonicenzen 2:11, 10, 12.

De hemelse Leraar vroeg: ‘Welke sterkere misleiding kan de geest verblinden dan de schijn dat u op het juiste fundament bouwt en dat God uw werken aanneemt, terwijl u in werkelijkheid vele dingen naar wereldse maatstaven verricht en tegen Jehovah zondigt? O, het is een grote misleiding, een begoochelende dwaling, die bezit neemt van de geesten wanneer mensen die eens de waarheid hebben gekend, de vorm van godsvrucht aanzien voor haar geest en kracht; wanneer zij menen dat zij rijk zijn en verrijkt met goederen en aan niets gebrek hebben, terwijl

zij in werkelijkheid aan alles gebrek hebben.’

“God is niet veranderd jegens Zijn getrouwe dienstknechten die hun klederen onbevlekt bewaren. Maar velen roepen: ‘Vrede en veiligheid,’ terwijl een plotseling verderf over hen komt. Tenzij er grondige bekering plaatsvindt, tenzij mensen hun hart verootmoedigen door belijdenis en de waarheid aannemen zoals zij is in Jezus, zullen zij de hemel nooit binnengaan. Wanneer reiniging in onze gelederen zal plaatsvinden, zullen wij niet langer gerust neerzitten en ons erop beroemen dat wij rijk zijn en verrijkt met goederen, en aan niets gebrek hebben.

„Wie kan naar waarheid zeggen: ‘Ons goud is in het vuur beproefd; onze klederen zijn onbesmet door de wereld’? Ik zag onze Leidsman wijzen op de gewaden van zogenoemde gerechtigheid. Terwijl Hij die afdeed, legde Hij de verontreiniging daaronder bloot. Toen zei Hij tot mij: ‘Kunt u niet zien hoe zij hun verontreiniging en de verdorvenheid van hun karakter op aanmatigende wijze hebben bedekt? “Hoe is de getrouwe stad tot een hoer geworden!” Het huis van Mijn Vader is gemaakt tot een huis van koophandel, een plaats vanwaar de goddelijke tegenwoordigheid en heerlijkheid zijn geweken! Daarom is er zwakheid, en ontbreekt kracht.”

“Tenzij de gemeente, die thans wordt doorzuurd met haar eigen afval, zich bekeert en wordt omgekeerd, zal zij eten van de vrucht van haar eigen handelen, totdat zij van zichzelf zal walgen. Wanneer zij het kwade weerstaat en het goede verkiest, wanneer zij God zoekt in alle nederigheid en haar hoge roeping in Christus bereikt, staande op het fundament van de eeuwige waarheid en door het geloof de verworvenheden aangrijpend die voor haar bereid zijn, zal zij worden genezen. Zij zal verschijnen in haar door God gegeven eenvoud en reinheid, afgescheiden van aardse verstrikkingen, en tonen dat de waarheid haar waarlijk vrijgemaakt heeft. Dan zullen haar leden inderdaad de uitverkorenen van God zijn, Zijn vertegenwoordigers.” Testimonies, volume 8, 249, 250.